

ВЪНЕЦЪ

ИЛЮСТРОВАНО СПИСАНИЕ
ЗА УЧЕНИЦИ ОТЪ ПРОГИМНАЗИИТЪ

Спокойна нощъ!

М. Теофиловъ.

И тоя день и тая нощъ бучаха
топоветъ по бойнитъ полета:
и въ тоя бой съсъ хиляди паднаха
отъ вражески куршумъ и байонета.

Разхвърлени по урви и чукари —
единъ проклина, горко други вайка:
баща по синъ, самотникъ по другари,
синътъ — по свидна родина и майка.

Но въ отзивъ звукъ отъ нийдѣ не долита:
далечъ е той, синътъ, въ друга битва;
смъртъта гребе другари безъ насита,
а майката — въвъ сълзи и молитва.

А пада нощъ... Полето става хладно.
Смъртъта сама закри ще имъ очитъ;
тя гледа ги усмихнато и жадно:
Спокойна нощъ, юнаци незарити!